

Οι διακοπές
του Άι Βασίλη!

Οι μαθητές
της Α1 τάξης

Είχαν περάσει πολλές, πολλές εβδομάδες από την τελευταία παραμονή Πρωτοχρονιάς και ο Άι Βασίλης είχε βαρεθεί να κάνει βόλτες μέσα στο σπίτι του. Πήγαινε από δωμάτιο σε δωμάτιο, κοίταζε τους πίνακες με τους προηγούμενους Άι Βασίληδες, τους ξανακοίταζε και μετά χαμήλωνε τα μάτια του στο πάτωμα και αναστέναζε λυπημένος.

Σκεφτόταν ότι είχε κουραστεί όλα αυτά τα χρόνια να πηγαίνει τα δώρα στα παιδιά. Μια φωνή του έλεγε από μέσα του ότι είχε ανάγκη από διακοπές! “Μα είναι σωστό;” αναρωτιόταν, “όλοι πάνε διακοπές... εγώ πότε θα πάω;”

Τελικά ο 'Αι Βασίλης πήρε τη μεγάλη απόφαση και ξεκίνησε για τις διακοπές του!

Ανέβηκε σε μια μεγάλη, γκρι κουκουβάγια και πέταξε μακριά. Μαζί του πήρε δυο βαλίτσες και τρία ξωτικά για παρέα.

Πέταξαν για πολλές μέρες,
ώσπου έφτασαν σε ένα
τροπικό νησί!

Μα, τι απογοήτευση ήταν
αυτή!
Η ζέστη ήταν αφόρητη και ο
Άι Βασίλης ιδρώνε, κοκκίνιζε
και ξανα-ιδρώνε!

Τα ξωτικά του ετοίμασαν
μια μπανιέρα γεμάτη
παγάκια. Του έκαναν αέρα
για να δροσίζεται, αλλά
τίποτα! Πάλι έσκαγε από τη
ζέστη!

Ένα από τα ζωτικά, φορώντας τη μάσκα του και ένα κίτρινο σωσίβιο, του πρότεινε να δοκιμάσει να πάει στην παραλία. “Εκεί, σίγουρα θα φυσάει δροσερό αεράκι από τη θάλασσα” του είπε.

Μια και δυο, ο Άι Βασίλης πήρε την ασπρο-κόκκινη ομπρέλα του, κατέβηκε στην παραλία και έψαχνε ένα μέρος για να την στερεώσει στην άμμο. Με τα πολλά βρήκε μια μικρή γωνίτσα...

Φορώντας ένα κατακόκκινο μαγιό, βούτηξε στη δροσερή θάλασσα και αμέσως βούλιαξε μέχρι τον βυθό!

Στη στιγμή, τα τρία ζωτικά φόρεσαν τις μάσκες τους και τον ακολούθησαν.

Του Άι Βασίλη του άρεσε πολύ ο βυθός και πέρασε καταπληκτικά παίζοντας με τους αστερίες, τα πολύχρωμα ψαράκια και τα καβουράκια... Τα ζωτικά είχαν ξετρελαθεί!

Αφού κολύμπησε για πολλή ώρα, άκουσε την μεγάλη του κοιλιά να γουργουρίζει. Ήταν σημάδι ότι πεινούσε.

Πήγε με τα ξωτικά σε μια κοντινή πιτσαρία και παράγγειλε μια τεράστια πίτσα με θαλασσινά, μια σαλάτα με μαρούλι και αυγά, τυρί, ψωμί και μια κανάτα δροσερή λεμονάδα.

Όλοι μαζί, έφαγαν και διασκέδασαν για πολύ ώρα!

Γυρίζοντας πίσω στην παραλία, αγόρασαν παγωτά για να δροσιστούν, όταν ξαφνικά είδαν ένα κοριτσάκι να δίνει ένα ροζ φάκελο στον ταχυδρόμο.

Ο Άι Βασίλης σταμάτησε να τρώει το παγωτό του και κοίταξε καλύτερα τον φάκελο. Το πρόσωπό του σκοτείνιασε όταν διάβασε - γιατί μπορούσε να διαβάσει από πολύ μακριά - ποιος ήταν ο παραλήπτης...

Τότε, τα μάτια του βούρκωσαν και σκέφτηκε ότι ήταν λάθος του να πάει διακοπές και να αφήσει τα παιδάκια χωρίς δώρα. Μαζί με τα ξωτικά, μάζεψαν τα πράγματά τους γρήγορα γρήγορα και ξεκίνησαν βιαστικά για τον Βόρειο Πόλο.

Πράγματι, μόλις άνοιξε την πόρτα του σπιτιού του, η ματιά του έπεσε πάνω στο τραπέζι. Εκεί, στην άκρη του, είδε ένα φάκελο και το βλέμμα του σκοτεινίασε... Τα ζωτικά κοίταζαν κι αυτά μια τον φάκελο, μια τον Άι Βασίλη.

Με τα παχουλούτσικα
δάκτυλά του, που έτρεμαν,
και γεμάτος ανυπομονησία,
άνοιξε τον φάκελο,
ξεδίπλωσε το γράμμα και
άρχισε να το διαβάζει...

“Αγαπημένε μου Άι Βασίλη, θα ήθελα αυτά τα Χριστούγεννα να μου φέρεις για δώρο την κουζίνα της Μπάρμπι. Θα σε περιμένω με ανυπομονησία. Μη με ξεχάσεις, σε παρακαλώ! Με πολλή αγάπη, Χαρά”

Δεν πρόλαβε να διαβάσει το πρώτο γράμμα, όταν ένα ξωτικό του έφερε ακόμη ένα. Από το άγχος του έπιασε τα κατακόκκινα μάγουλά του και σκεφτόταν ότι καλά καλά δεν είχε ούτε ένα παιχνίδι έτοιμο στο εργαστήριό του! Τι θα έκανε;

Σκεφτικός, έβαλε τις ζεστές μπότες του και πήγε στο δάσος, στο μέρος που είχε πολύ ησυχία για να σκεφτεί...

Σκεφτόταν, σκεφτόταν, ξανασκεφτόταν και όλο έκανε κύκλους μέσα στο χιόνι, γύρω από το ξύλινο σπιτάκι του φίλου του τού Κούκου, που είχε βγει στο πορτάκι του και τον κοίταζε παραξενεμένος!

Ώσπου ξαφνικά...

... του ήρθε μια ιδέα! “Μα βέβαια”, φώναξε όλο χαρά, “ξέρω τι θα κάνω!” Κι αμέσως γύρισε πίσω στο εργαστήριό του, κάθισε στο γραφείο του και άρχισε να γράφει μια τεράστια λίστα με τα δώρα που του ζητούσαν τα παιδιά.

Μόλις ο Άι Βασίλης ολοκλήρωσε τη λίστα, τα ξωτικά έβαλαν σε λειτουργία τις παιχνιδομηχανές και σιγά σιγά, ένα ένα, τα παιχνίδια έπεφταν μέσα στο σάκο του Άι Βασίλη τυλιγμένα σε πολύχρωμα κουτιά! Ο Άι Βασίλης ήταν και πάλι χαρούμενος!

Εκείνο το βράδυ της Πρωτοχρονιάς, έζεψε από νωρίς τους ταράνδους στο έλκηθρο, τα ζωτικά φόρτωσαν τον σάκο, ο Άι Βασίλης φόρεσε την καλή του τη στολή και λίγο πριν τα μεσάνυχτα πέταξε χαμογελαστός στον ουρανό, μοιράζοντας τα δώρα.

Το κοριτσάκι, που είχε δει στις διακοπές του, περίμενε με ανυπομονησία τον ερχομό του, χωρίς να έχει κοιμηθεί. Έτσι όταν άκουσε τον γλυκό ήχο από τα καμπανάκια των ταρανδων, βγήκε στο παράθυρο και μόλις που πρόλαβε να δει το πολύχρωμο φως που σκορπούσε το έλκηθρο του Άι Βασίλη καθώς διέσχιζε τον νυχτερινό ουρανό.

Από τότε ο Άι Βασίλης ποτέ ξανά δεν παραπονέθηκε ότι κουράστηκε να μοιράζει τα δώρα στα παιδιά και κάθε χρόνο, όλο ανυπομονησία, περίμενε να λάβει το πρώτο γράμμα από τους αγαπημένους του φίλους.

Καλά Χριστούγεννα και καλή
Πρωτοχρονιά!

